

FILIPPENZEN

3-4

Paulus wijst wettische gerechtigheid af en roept christenen op Christus na te jagen, zich in Hem te verblijden en in alle omstandigheden op Hem te vertrouwen.

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/filippenzen/3-4

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	Zich verheugen in de Heere, niet in het vlees	3 min	4
2	Waarschuwing tegen judaïsten	2 min	6
3	De ware, geestelijke besnijdenis	4 min	7
4	Paulus verwerpt zijn Joodse voorrechten	2 min	9
5	Paulus' afkomst en godsdienstige ijver	5 min	10
6	Aardse winst wordt verlies om Christus	1 min	12
7	Gerechtigheid door geloof, niet door de wet	2 min	13
8	Christus kennen in lijden en opstandingskracht	3 min	14
9	De opstanding van de rechtvaardigen	3 min	16
10	Blijven jagen naar volmaaktheid	3 min	17
11	Het verleden vergeten en Christus najagen	2 min	19
12	Drie betekenissen van volmaaktheid	6 min	20
13	Leven naar wat God al heeft bereikt	2 min	23
14	Goede voorbeelden en vijanden van het kruis	4 min	24

15	Ons burgerschap is in de hemel	2 min	27
16	Het verheerlijkte opstandingslichaam	3 min	28
17	Liefde, eensgezindheid en verzoening	2 min	29
18	Blijdschap en zelfbeheersing bij Gods nabijheid	2 min	31
19	Bezorgdheid vervangen door gebed en vrede	3 min	32
20	De vrede van God als leidraad	3 min	34
21	Zorgen werkelijk aan God overlaten	3 min	36
22	De gedachten vullen met wat rein is	2 min	37
23	Aan Christus en goede voorbeelden denken	3 min	38
24	De gave van de Filippenzen en tevredenheid	3 min	40
25	Tevreden in armoede én rijkdom	4 min	42
	Om verder te lezen		44

1

Zich verheugen in de Heere, niet in het vlees

We gaan naar Filippenzen, hoofdstuk 3. Daar begint hij met het woord:

„Ten slotte” — zo luidt het in de Engelse vertaling die de spreker gebruikt. Daardoor klinkt het alsof hij op het punt staat de brief af te sluiten, maar in werkelijkheid is hij pas halverwege. Dit is het laatste punt waarop hij echt de nadruk wil leggen. Hij heeft de nadruk gelegd op de noodzaak van nederigheid en eenheid, maar nu wil hij een ander punt benadrukken, namelijk:

Verder, mijn broeders, verblijd u in de Heere. Dezelfde dingen aan u te schrijven is mij niet onaangenaam en het geeft u zekerheid.

FILIPPENZEN 3:1

Dit benadrukt hij tot aan het einde van de brief. We zien het opnieuw in hoofdstuk 4, vers 4. Hij zegt:

Verblijd u altijd in de Heere; ik zeg het opnieuw: Verblijd u.

FILIPPENZEN 4:4

Om te begrijpen wat hij probeert over te brengen wanneer hij zegt:

Wees blij in de Heer, moeten we volgens mij de eerste vier verzen lezen. Dan kunnen we zien wat hij werkelijk bedoelt:

Verder, mijn broeders, verblijd u in de Heere. Dezelfde dingen aan u te schrijven is mij niet onaangenaam en het geeft u zekerheid. Let op de honden, let op de slechte arbeiders, let op de versnijdenis. Want wij zijn de besnijdenis, wij die God in de Geest dienen en in Christus Jezus roemen en niet op het vlees vertrouwen. Hoewel ik reden heb om ook op het vlees te vertrouwen; als iemand anders denkt te kunnen vertrouwen op het vlees, ik nog meer:

FILIPPENZEN 3:1-4

Daarna gaat hij verder met de voorrechten die hij door zijn afkomst heeft. Als gerechtigheid te maken had met uiterlijke kwalificaties, zou hij beslist aan de eisen voldoen. Hij is besneden, is van Joodse afkomst, heeft een farizeïsche achtergrond en bezit alle andere zaken die onder de wet als een pluspunt beschouwd zouden kunnen worden. Uiteindelijk zegt hij dat hij al die dingen die voor hem een pluspunt waren, als een minpunt beschouwde. Sterker nog, hij beschouwde ze als erger dan een minpunt. Hij beschouwde ze als mest. Hij deed ze van zich weg omdat ze helemaal niets bijdroegen aan zijn relatie met God. Hij moest die hele achtergrond volledig wegdoen om Christus te kunnen volgen.

Wanneer hij zegt:

Wees blij in de Heer, legt hij de nadruk op „in de Heere”. Soms denken we bij het lezen hiervan misschien dat zijn nadruk ligt op „verblijd je”. Je bent in de Heere, maar terwijl je in de Heere bent, moet je je verblijden. Maar dat is niet wat hij benadrukt. Hij benadrukt waarin we ons moeten verblijden, dat wil zeggen, waarin we moeten roemen en in wie we ons vertrouwen moeten stellen: de Heere, niet het vlees. Met het vlees bedoelt hij de vleselijke naleving van de wet, het naleven van vleselijke wetten om gerechtigheid te verkrijgen, zoals de Joden deden.

2

Waarschuwing tegen judaïsten

Hij waarschuwt hen hier beslist voor mensen die het christendom ingewikkelder zouden maken. Hij noemt de „versnijdenis”, waarmee hij de besnijdenispartij bedoelt. Dat zou voor hen een vijandige benaming zijn: de snijders. Waarschijnlijk zijn dit dezelfde mensen over wie hij het heeft wanneer hij in hetzelfde vers spreekt over honden en slechte arbeiders. In hoofdstuk 3, vers 2 zegt hij:

Pas op voor de honden, pas op voor slechte mensen, pas op voor de versnijdenis.

Het lijkt erop dat deze drie benamingen allemaal op dezelfde groep slaan. Dat is ironisch, want „honden” is de benaming die de Joden voor de heidenen gebruikten. Maar Paulus, zelf een Jood, spreekt tot heidenen en noemt Joden honden. Dit laat zien dat iemand niet onrein werd doordat hij Jood of heiden was, want een hond was een onrein dier. Het ging erom of iemand het juiste Evangelie predikte. Zelfs een Jood die het Evangelie verdraaide, zou een onrein mens zijn, een hond.

Het punt is dat hij hen waarschuwt voor mensen die een judaïstisch karakter aan de christelijke godsdienst zouden geven. Hij zegt dat je je niet moet verblijden in het vlees, niet in de dingen waarop hij naar het vlees zou kunnen roemen. In vers 4 zegt hij:

Al zou ik ook op menselijke dingen kunnen vertrouwen; als iemand anders denkt dat hij daarop kan vertrouwen, dan kan ik dat nog meer.

Daarmee bedoelt hij zijn religieuze geloofsbrieven als Jood. Als iemand denkt dat de vleselijke naleving van de wet hem bij God een voorsprong kan geven, dan zou Paulus beslist iets hebben om over te roemen. Maar hij zegt heel duidelijk: „Ik doe dat niet.” Ook al heeft hij die dingen waarop hij zou kunnen roemen, hij roemt er niet op, omdat hij ze als niets beschouwt.

Hij verblijdt zich niet in die dingen. Hij verblijdt zich niet in het vlees. Hij verblijdt zich in de Heere. Dat wil zeggen: wat de Heere Jezus voor hem heeft gedaan, is een voltooid werk. Hij voegt daar niets aan toe door zijn naleving van de wet. Hij verblijdt

zich eenvoudigweg in wat Hij voor hem heeft gedaan. Hij verblijdt zich in Hem, niet in enig idee dat hij zelf een gerechtigheid uit de wet voor God zou kunnen volmaken.

Dat wordt opnieuw duidelijk gemaakt in vers 3, waar hij zegt:

3

De ware, geestelijke besnijdenis

Wij zijn de besnedenen, waarmee hij bedoelt: wij, de gemeente. Hij schrijft aan heidenen en rekent hen daarbij, hoewel zij niet lichamelijk besneden waren. Hij bedoelt dat wij de ware geestelijke besnijdenis zijn:

Want wij zijn de besnijdenis, wij die God in de Geest dienen en in Christus Jezus roemen en niet op het vlees vertrouwen.

FILIPPENZEN 3:3

Bedenk dat hij begon met:

Verder, mijn broeders, verblijd u in de Heere. Dezelfde dingen aan u te schrijven is mij niet onaangenaam en het geeft u zekerheid.

FILIPPENZEN 3:1

Hij zegt dat wij die ons in Christus Jezus verblijden, ons vertrouwen niet op het vlees stellen.

Voor hem is zich verblijden in Christus Jezus het tegenovergestelde van vertrouwen stellen op het vlees, of zich verblijden in vleselijke aanspraken op godsdienstigheid of gerechtigheid. Hij wijst erop dat als iemand naar het vlees ergens aanspraak op kan maken of zich ergens in kan verblijden, hij dat zou kunnen. Maar hij doet het niet, omdat hij heel duidelijk ziet dat het niets is om je over te verblijden. Het was eerder een belemmering. Dus wanneer hij in vers 1 benadrukt:

Ten slotte, wees blij in de Heer, zegt hij niet alleen maar: „Wees blij.”

Hij zegt niet alleen:

Kop op, zoals wij misschien zouden denken. Wat hij zegt, is: Stel je vreugde in de Heere — in Hem, in wat Hij voor je heeft gedaan, in Wie Hij voor je is en in het feit dat Hij je behoud is geworden — en niet in enig ander denkbeeld over hoe je gerechtigheid voor God kunt verkrijgen. Verheug je niet in iets anders, maar verheug je in de Heere.

Wanneer hij dit in hoofdstuk 4, vers 4 opnieuw benadrukt, zegt hij:

Verblijd u altijd in de Heere; ik zeg het opnieuw: Verblijd u.

FILIPPENZEN 4:4

Daar benadrukt hij het gedeelte over de vreugde, maar hier heeft hij het over het gedeelte 'in de Heere'. Hij zegt dat het voor hun veiligheid is dat hij dit zegt. Met andere woorden, ze lopen een bepaald gevaar. Als hij hen er niet aan herinnerde zich in de Heere te verheugen, zouden ze in de problemen kunnen komen. Als hij hun alleen maar zei dat ze blij moesten zijn, zou het moeilijk zijn in te zien hoe dat hen voor ernstig gevaar zou behoeden. Verdriet is geen ernstig gevaar. Maar als hij hen waarschuwt zich niet in wetticisme te verheugen, dan zou deze aansporing duidelijk voor hun veiligheid zijn.

Dat is volgens mij hoe we deze aansporing moeten begrijpen: verheug je in de Heere, in tegenstelling tot je verheugen in de wet, in wetticisme of in gerechtigheid uit werken. Verheug je in het volbrachte werk dat Jezus heeft gedaan en in het feit dat Hij ons tot gerechtigheid is geworden.

Hij zegt: Het is voor mij niet bezwaarlijk of verdrietig om dit te herhalen. Ik weet dat ik dit eerder heb gezegd, maar ik zal het opnieuw zeggen. Ik word het niet moe om het te zeggen, zolang ik weet dat het voor jullie veiligheid is om het telkens opnieuw te horen. Jullie moeten het steeds weer horen. Hoe vaker jullie het horen, hoe veiliger het is, zodat jullie het niet vergeten. Pas op voor de mensen die het zullen verdraaien — die honden, die slechte arbeiders, die versnijders die zullen komen en zullen proberen jullie tot de besnijdenis te brengen.

Hij zegt: Wij zijn de ware besnijdenis, jullie inbegrepen. Jullie heidenen, die lichamelijk niet besneden zijn, zijn niettemin in je hart besneden. Dat blijkt duidelijk uit het feit dat jullie God in de Geest aanbidden, en niet in het vlees. Een ware Jood is iemand die het innerlijk is, en dat is de besnijdenis die uit de Geest is en niet uit het vlees.

4

Paulus verwerpt zijn Joodse voorrechten

Nu gaat hij verder met hen te waarschuwen voor elke gedachte dat de Joodse wet heiligheid toevoegt aan een christelijk leven. Hij wijst erop dat hij, voordat hij christen was, door de Joodse wet zoveel heiligheid bezat als een mens maar kon bezitten. Maar toen hij christen werd, zag hij hoe leeg dit alles was als het om gerechtigheid ging, en wierp hij het van zich af als iets verachtelijks.

Wanneer hij zegt:

Ja, beslist, ik beschouw ook alles als schade vanwege de voortreffelijkheid van de kennis van Christus Jezus, mijn Heere, om Wie ik dat alles als schade ervaren heb. En ik beschouw het als vuiligheid, opdat ik Christus mag winnen,

FILIPPENZEN 3:8

gebruikt de Engelse vertaling van de spreker het woord „dung”, een grove aanduiding voor uitwerpselen. De gedachte is dat Paulus deze dingen diep verachtte, omdat hij zag hoe ze hem blind maakten voor de ware gerechtigheid in Christus.

Hij zegt: Laat me enkele dingen opsommen waarop ik mij, wat dat betreft, naar het vlees zou kunnen beroemen. In vers 5 zegt hij:

besneden op de achtste dag, uit het geslacht van Israël, van de stam Benjamin, een Hebreëer uit de Hebreëën, wat de wet betreft een Farizeeër, wat ijver betreft een vervolger van de gemeente, wat de rechtvaardigheid betreft die in de wet is, onberispelijk.

FILIPPENZEN 3:5-6

Dat wordt voor een Jood als een pluspunt beschouwd.

Er viel niets op mij aan te merken. Als wij door de wet gerechtvaardigd zouden worden, zou je mijn leven nauwkeurig kunnen onderzoeken en de wet daarbij als een stofkam kunnen gebruiken. Je zou daarin niets aantreffen wat er niet thuishoorde. Wat de gerechtigheid uit de wet betreft, was ik onberispelijk.

5

Paulus' afkomst en godsdienstige ijver

Wanneer hij erop wijst dat hij op de achtste dag besneden werd, maakt hij duidelijk dat hij een geboren Jood is. Hij is geen proseliet, geen heiden die Jood was geworden. Hij werd op de achtste dag besneden en niet pas later in zijn leven, zoals een proseliet. Hij behoorde tot het volk Israël. Dat betekent dat ook zijn ouders geen proselieten waren. Zijn afkomst was Israëlish, Joods.

Wanneer hij zegt:

Ik kwam uit de stam Benjamin, was ook dit iets om zich op te beroemen. De stam Benjamin was een soort kleine elitestam. Vanaf het begin waren zij de kleinste van de stammen. Toen in het boek Numeri de volkstelling van de stammen werd gehouden, had de stam Benjamin het kleinste aantal mensen. Maar in de tijd van de richters werden ze nog kleiner, toen ze oorlog voerden tegen hun volksgenoten. Op een

bepaald moment was de hele stam Benjamin teruggebracht tot vierhonderd mannen, terwijl de anderen met honderdduizenden waren. Het was dus een vrij kleine elitestam.

Ze hadden ook de eer dat uit hun stam de eerste koning van Israël voortkwam: Saul. De zoon van Kis behoorde tot de stam Benjamin. De apostel Paulus zelf was vernoemd naar zijn beroemde voorganger uit de stam Benjamin: Saul. Tarsus was de naam die zijn ouders hem gaven. Het is duidelijk dat hij vernoemd was naar de beroemdste persoon uit de geschiedenis van hun stam, de eerste koning van Israël. De Benjaminieten konden zich erop beroemen dat zij de eerste koning aan Israël hadden geleverd, hoewel hij uiteindelijk een slechte koning bleek te zijn.

Ze hadden nog een ander bijzonder kenmerk: zij waren de enige stam van de elf die trouw bleef aan Juda en aan het huis van David toen onder Jerobeam de opstand plaatsvond. Tien stammen scheidden zich af, één stam bleef bij Juda, en dat was Benjamin. En zij werden daarin natuurlijk uiteindelijk in het gelijk gesteld toen God de Joden uit Babylon terugbracht. Het was duidelijk dat ze aan de juiste kant waren gebleven. Ze hadden voor het winnende team gekozen. Ze waren trouw gebleven aan het huis van David, en God stond aan Davids kant. Daar konden de Benjaminieten zich dus tegenover de andere stammen op beroemen.

Bovendien behoorde het stuk grond waarop de tempel in Jeruzalem stond, toe aan de stam Benjamin. Hoewel Jeruzalem de hoofdstad van het land Juda was, stond de tempel in werkelijkheid op het stuk land dat Jozua aan Benjamin had toegewezen. Dus als een Jood iets had om zich op te beroemen, dan was Benjamin bij uitstek de stam waartoe je wilde behoren. Er waren nog maar heel weinig mensen van de stam Benjamin. Zij waren degenen die de eerste koning van Israël hadden voortgebracht. Zij waren degenen die David trouw waren gebleven toen alle anderen afvallig werden. Zij waren zelfs degenen aan wie de grond toebehoorde waarop de tempel stond. En dat is de stam waartoe Paulus behoort.

Hij zei: als het werkelijk enig verschil maakt, als Joods bloed en een Joodse geboorte iets betekenen, dan heb ik genoeg om me op te beroemen. Ik was niet alleen van Joodse afkomst; ik was zelfs van de stam Benjamin. Niet veel Joden konden dat zeggen. Sommigen wel, maar slechts een heel kleine minderheid van hen.

Wanneer hij zegt:

Ik was een Hebreëer in hart en nieren, benadrukt hij dat hij niet tot de toegeeflijke hellenistische Joden behoorde. Zij hadden zich in de intertestamentaire periode aan de Griekse cultuur overgegeven, toen Alexander het hele rijk, met inbegrip van Jeruzalem, probeerde te helleniseren, oftewel Grieks te maken. Veel Joden sloten compromissen en zij werden hellenisten genoemd. Zelfs tot in de tijd van het Nieuwe Testament bleven zij als groep bestaan. Maar Paulus zei: ik was geen hellenistische Jood. Ik was een Hebreëer uit de Hebreëën. Dat wil zeggen: mijn familie sloot geen compromis met het hellenisme, met de hellenisering.

Ook zegt hij:

Wat de wet betreft was ik een farizeeër, waarmee hij natuurlijk benadrukt dat hij tot de strengste, meest behoudende richting behoorde wat het houden van de wet betreft. Wat hij met dit alles zegt, is: ik ben zo Joods als maar mogelijk is. Ik ben zo koosjer als een bagel. Wat de opvattingen van de Joden betreft, kun je naar het vlees niet rechtvaardiger worden dan ik in al deze dingen was. Mijn ijver voor de wet, mijn ijver voor het judaïsme, was zelfs zo groot dat ik de gemeente vervolgde. Er waren in die tijd niet veel mensen die dat deden, en ik was een van de pioniers van de vervolging van de gemeente.

Hij zegt dat er niet veel waren zoals hij. In Galaten zegt hij zelfs dat hij al zijn tijdgenoten overtrof in ijver voor de wet. Hij moet dus al voordat hij christen werd een buitengewone Jood zijn geweest.

6

Aardse winst wordt verlies om Christus

Nu zegt hij in vers 7:

Maar wat voor mij winst was, dat heb ik om Christus' wil als schade beschouwd.

FILIPPENZEN 3:7

Daarmee bedoelt hij al deze schijnbare voordelen naar het vlees, vanuit Joods oogpunt. Die zouden winst voor hem zijn. Hij zegt:

Alles wat mij voordeel opleverde, beschouwde ik als verlies omwille van Christus.

Ik beschouwde ze als een tekort in plaats van als een pluspunt.

Ja, beslist, ik beschouw ook alles als schade vanwege de voortreffelijkheid van de kennis van Christus Jezus, mijn Heere, om Wie ik dat alles als schade ervaren heb. En ik beschouw het als vuiligheid, opdat ik Christus mag winnen, en in Hem gevonden word, niet met mijn rechtvaardigheid, die uit de wet is, maar die door het geloof in Christus is, namelijk de rechtvaardigheid uit God door middel van het geloof; opdat ik Hem mag kennen, en de kracht van Zijn opstanding en de gemeenschap met Zijn lijden, doordat ik aan Zijn dood gelijkvormig word, om hoe dan ook te komen tot de opstanding van de doden.

FILIPPENZEN 3:8-11

7

Gerechtigheid door geloof, niet door de wet

Hier neemt zijn bespreking een andere wending en brengt hij een nieuwe gedachte naar voren. Tot nu toe spoorde hij de Filippenzen in hoofdstuk 2 aan tot nederigheid, en hij deed dat aan de hand van het voorbeeld van Christus, van hoe Jezus Zichzelf vernederde. Nu spoort hij hen in hoofdstuk 3 aan om trouw te blijven aan hun onvervalste evangelie, waarin zij zich alleen verheugen in de gerechtigheid van Christus en niet in wetticisme. En hij geeft zichzelf als voorbeeld, zoals hij in hoofdstuk 2 Jezus als voorbeeld van nederigheid gaf, om hen aan te sporen en hun tot voorbeeld te zijn.

In hoofdstuk 3 gebruikt hij dus zijn eigen geval als voorbeeld van de noodzaak om wetticisme, of Joodse gerechtigheid uit de wet, bijzonder laag te waarderen. Hij laat zien dat hij het allemaal bezat, maar het allemaal weggooide. Hij gooide het niet alleen weg, maar beschouwde het als mest, als iets wat vertrapt moest worden. Als we aan mest denken, denken we natuurlijk aan wat honden op de grond achterlaten. Maar waarschijnlijk betekent mest in zijn gedachtegang eigenlijk eerder meststof: iets wat alleen maar wordt gebruikt om de grond te bemesten en waar de mensen gewoon overheen lopen. Meer nut heeft het niet.

Dus zegt hij in vers 9:

Ik deed die dingen weg, zodat ik niet rechtvaardig zou zijn op grond van de wet en zodat ik niet mijn eigen rechtvaardigheid zou hebben die op de wet gebaseerd is. Want die is ontoereikend. Hij wil daarentegen die gerechtigheid hebben die door het geloof van Christus is, die hij zorgvuldig beschrijft in Galaten en Romeinen: een andere gerechtigheid, een rechtvaardiging die wordt toegerekend omdat je je geloof stelt in het volbrachte werk van Christus, in plaats van in een onvoltooid werk waarbij je bepaalde werken moet doen om het verschil aan te vullen. Hij noemt dat de gerechtigheid die uit God is door het geloof. Dat wil zeggen: het is geen gerechtigheid van de mens, die de mens door zijn eigen werk voortbrengt. Het is een gerechtigheid die van God komt en die ons alleen door geloof wordt toegerekend.

8

Christus kennen in lijden en opstandingskracht

Hij zegt dat hij dit deed om Christus te kennen. Hij liet doorschemeren dat hij Christus niet kon kennen zonder deze dingen weg te doen. Als hij ook maar iets van die dingen bleef vasthouden waarop hij een vals vertrouwen in zijn godsdienstigheid kon stellen, zou dat hem verhinderen Christus werkelijk te kennen. Om Christus te kennen moest hij niet alleen elk vertrouwen op het vlees wegdoen. Hij moest dat ook zo openlijk en onmiskenbaar doen dat zijn Joodse vrienden hem erom zouden verachten. Hij liet al die dingen achter zich en haalde zich daarmee de woede en vervolging van andere Joden op de hals. Zo kreeg hij deel aan het lijden van Christus.

Omdat de Joden Christus vervolgden, vervolgden ze ook Paulus. Dus zegt hij: 'Ik maak hetzelfde door als Jezus. Ik heb gemeenschap met Christus. Ik ervaar een eenheid met Christus doordat ik hetzelfde lijd als Hij heeft geleden.' Maar hij zei dat dit nodig is om Hem te kennen. Om Hem innig te kennen moet hij dezelfde weg gaan die Hij is gegaan. Die weg houdt in dat hij lijdt door toedoen van zijn volksgenoten, net zoals dat bij Jezus het geval was.

Maar die weg houdt ook de kracht van de opstanding in. Die kracht is niet alleen zichtbaar in de opstanding op de laatste dag, waarnaar hij enkele verzen later verwijst, maar ook in de kracht van de opstanding die in zijn leven werkzaam is. Zoals hij in 2 Korinthe, hoofdstuk 4, zei:

Wij hebben het doodvonnis in onszelf en dragen het sterven van de Heere Jezus in ons lichaam mee, opdat ook het leven van Jezus — Zijn opstandingsleven — in ons sterfelijke lichaam zichtbaar wordt.

2 KORINTHE 4

Dit gebeurt niet alleen wanneer we op de laatste dag uit de dood opstaan, maar ook naarmate we steeds meer aan onszelf sterven. Er wordt ons een nieuwe levenskracht gegeven, en dat is het opstandingsleven van Christus. Zo ervaren we de kracht van Zijn opstanding, die macht heeft over de zonde, macht over de dood en macht over onze eigen verdorven natuur.

Dit is de opstandingskracht die hij leert kennen terwijl hij de weg van het lijden gaat en dagelijks het sterven van Christus ondergaat. Tegelijkertijd heeft hij deel aan de opstandingskracht van Christus. Dit alles maakt deel uit van de gemeenschap met Christus die hij zoekt en waarvoor hij alle andere voordelen en elke andere aanspraak op roem heeft weggedaan.

9

De opstanding van de rechtvaardigen

In vers 11 zegt hij:

Als ik maar op de een of andere manier tot de opstanding uit de dood mag komen.

Zijn grote hoop is dat hij deel zal hebben aan de opstanding van de rechtvaardigen. Hij zegt niet 'de opstanding van de rechtvaardigen', maar 'de opstanding van de doden'. Daardoor klinkt het bijna alsof slechts sommige mensen uit de dood zullen opstaan: 'Ik wil uit de dood opstaan, dus ik moet dit alles werkelijk wegdoen en Jezus volgen door deel te hebben aan Zijn lijden en in de kracht van Zijn opstanding, zodat ik uit de dood kan opstaan.'

Maar uit wat Paulus elders leert, met name uit zijn getuigenis in Handelingen, weten we dat hij gelooft in de opstanding van zowel de rechtvaardigen als de onrechtvaardigen. Hij zegt dus niet alleen: 'Ik doe dit zodat ik de opstanding zal ervaren', maar: 'zodat ik samen met hen die tot het eeuwige leven worden opgewekt, deel zal hebben aan de opstanding.' In zekere zin zal iedereen worden opgewekt. Jezus heeft dat gezegd en Paulus heeft dat gezegd.

Jezus zei het in Johannes, hoofdstuk 5:

Verwonder u daar niet over, want het uur komt waarin allen die in de graven zijn Zijn stem zullen horen en tevoorschijn zullen komen: zij die het goede gedaan hebben tot de opstanding ten leven, en zij die het kwade gedaan hebben tot de opstanding ter verdoemenis.

JOHANNES 5:28-29

Allen zullen dus tegelijkertijd worden opgewekt. Sommigen zullen worden opgewekt tot eeuwig leven en anderen tot verdoemenis. De opstanding die hij natuurlijk hoopt te bereiken, is de opstanding ten leven.

Waarom zou Paulus het gevoel hebben dat hier enige onzekerheid over bestaat? Door de manier waarop hij spreekt, klinkt het bijna alsof hij het misschien niet zal halen en misschien moet blijven doorzetten. Dat zegt hij niet noodzakelijkerwijs. Hij kan eenvoudigweg spreken over het eerste offer dat hij moest brengen om christen te worden, zodat hij deel kon krijgen aan de opstanding van de rechtvaardigen. Op het moment dat hij christen werd, legde hij al deze dingen af, zodat hij Jezus zou kunnen kennen in plaats van Mozes. Hij kon een van Jezus' discipelen zijn in plaats van een van Mozes' discipelen, zodat hij in aanmerking zou komen voor de opstanding van de rechtvaardigen.

Tegelijkertijd weten we uit de manier waarop hij aan het einde van 1 Korinthe 9 sprak dat hij het christelijke leven zag als een strijd, een wedloop die met discipline en zelfbeheersing gelopen moest worden. Hij wilde voorkomen dat het volgende zou gebeuren:

nadat hij aan anderen het Evangelie verkondigd had, zelf niet afgewezen zou worden.

1 KORINTHE 9:27

Het lijkt er inderdaad op dat Paulus, hoewel hij wist dat hij behouden was, van mening was dat hij het pad van Christus moest blijven bewandelen om tot de opstanding der rechtvaardigen te komen. Want in vers 12 zegt hij daadwerkelijk:

10

Blijven jagen naar volmaaktheid

Niet dat ik het al verkregen heb of al volmaakt ben, maar ik jaag ernaar om het ook te grijpen. Daartoe ben ik ook door Christus Jezus gegrepen.

FILIPPENZEN 3:12

Wanneer hij zegt:

Niet dat ik dat al bereikt heb, bedoelt hij volgens mij niet dat hij het recht om opgewekt te worden nog niet verdiend heeft, alsof dat iets was wat verdiend moest worden. Wat hij zegt, is: 'Ik ben nog niet wat ik zal zijn wanneer ik opgewekt word.' Volmaaktheid komt bij de opstanding. De uiteindelijke volmaaktheid is er nog niet. Ik heb natuurlijk alles opzijgelegd om Christus na te jagen en Hem te kennen. Maar dat ik dat gedaan heb, betekent niet dat ik al zo volmaakt ben als ik zal worden. Ik heb de absolute volmaaktheid nog niet bereikt, maar ik ga nog steeds die richting uit. Hij zegt:

Maar ik jaag ernaar om datgene te grijpen waarvoor Jezus Christus mij ook gegrepen heeft.

Sommige christenen zijn zo ongeïnteresseerd in volmaaktheid dat ze elk mogelijk excuus zullen aanvoeren om haar niet te bezitten. Het verbaast me dat de meeste christenen banger zijn voor volmaaktheid dan voor zonde. Je praat over zonde en de meeste christenen blijven erbij zitten zonder erg geschokt te zijn. Je begint over volmaakt zijn en dan komt er een hele groep christenen die elk bezwaar opwerpt dat je maar kunt bedenken. 'Nou, niemand is volmaakt.' Ja, niemand is volmaakt. Paulus zei dat hij zelf niet volmaakt was. Zeg je dan: 'Omdat niemand volmaakt is, geef ik het idee om volmaakt te zijn maar gewoon op'? Nee, hij zei: 'Omdat ik niet volmaakt ben, jaag ik ernaar.' Ik kan ermee instemmen dat ik nog niet volmaakt ben, maar dat is des te meer reden om ernaar te jagen. Niet om excuses te verzinnen voor het feit dat ik niet volmaakt ben, maar om te zien wat ik zou kunnen doen om volmaakter te worden.

De gezindheid van Paulus is absoluut de gezindheid die een christen moet hebben. Zeggen: 'Niemand is volmaakt, dus met mij is alles in orde, ook al ben ik niet volmaakt,' is de manier waarop mensen praten die niet werkelijk christen zijn. Dat is niet omdat iemand absoluut volmaakt moet zijn om christen te zijn. Dat is natuurlijk niet waar. Maar sommige mensen willen niet als Jezus zijn; ze willen alleen naar de hemel in plaats van naar de hel, zonder dat het hun iets kost. Zo iemand heeft blijkbaar de genade van de bekering of de ommekeer niet ervaren. Ommekeer betekent verandering. Iemand die door de kracht van de Geest verandert, wil als Jezus zijn, wil veranderen, wil blijven veranderen, meer als Jezus worden en volmaakter gemaakt worden.

Paulus zegt: 'Ik ben nog niet volmaakt, maar dat is natuurlijk alleen maar het beste argument dat ik kan bedenken om te blijven jagen. Het is geen argument om stil te blijven staan.' Hij zegt:

Ik ben niet volmaakt, maar ik jaag ernaar om datgene te grijpen waarvoor Christus Jezus mij ook gegrepen heeft.

Hij gebruikt een woordspeling. Hij zegt dat Christus hem eerst gegrepen heeft, maar dat het nu aan hem is om datgene te grijpen waarvoor Christus hem gegrepen heeft, namelijk om dat doel van volmaaktheid te bereiken.

Hij zegt:

11

Het verleden vergeten en Christus najagen

Broeders, ikzelf denk niet dat ik het gegrepen heb, maar één ding doe ik: vergetend wat achter is, mij uitstrekkend naar wat voor is, jaag ik naar het doel: de prijs van de roeping van God, die van boven is, in Christus Jezus.

FILIPPENZEN 3:13-14

Hoewel ik deze volmaaktheid nog niet gegrepen heb, heb ik haar wel vóór me geplaatst. De volmaaktheid van Christus is wat ik vóór me plaats. Mijn wettische volmaaktheid, mijn onberispelijkheid volgens de gerechtigheid die uit de wet is, waarover ik eerder in dit hoofdstuk gesproken heb, behoort tot mijn verleden. Ik plaats die achter me. Ik jaag die op geen enkele manier na. Ik geef daar absoluut geen enkele prioriteit aan. Ik plaats die achter me als iets wat geen waarde had. Ze is als vuile voddens. Ik laat haar daar achter en kijk naar mijn nieuwe doel, dat eenvoudigweg is Jezus te volgen.

Hoewel ik de volmaaktheid nog niet bereikt heb, wend ik me niet tot de wet om haar te vinden of erin vooruit te gaan. Sterker nog, wanneer ik me tot de wet wend, belemmert die me juist. Ik moet dat wetticisme achter me laten, want het zal me

belemmeren om de volmaaktheid te bereiken. En dus doe ik dit: ik laat al deze wettische gerechtigheid, waarin ik in het verleden zoveel vertrouwen had, achter me en plaats Christus vóór me, opdat ik Hem mag kennen. Zo jaag ik naar het doel, naar de prijs van de hoge roeping van God in Christus Jezus.

Hij zegt iets interessants in vers 15:

12

Drie betekenissen van volmaaktheid

Laten wij dan, zovelen als wij volmaakt zijn, deze gezindheid hebben; en als u iets anders gezind bent, ook dat zal God u openbaren.

FILIPPENZEN 3:15

Het merkwaardige daaraan is dat de Engelse vertaling die de spreker gebruikt enkele verzen eerder zegt dat Paulus niet „perfect” is, en hier hetzelfde woord gebruikt voor degenen die volgens de HSV „geestelijk volwassen” zijn en zo gezind moeten zijn. Dit laat heel duidelijk zien dat volmaaktheid op verschillende niveaus bestaat. Er is natuurlijk absolute volmaaktheid. Jezus wordt nu als absoluut volmaakt beschreven. We zouden kunnen zeggen dat Hij Zijn hele leven moreel volmaakt was, vanaf Zijn geboorte tot het einde. Toch weten we uit Hebreeën dat Hij door Zijn lijden tot het door God bepaalde doel is gebracht. De Engelse vertaling waarop de spreker zich baseert, gebruikt hiervoor tweemaal een vorm van „perfect”, onder meer in Hebreeën 2:10 en 5:9. Maar zelfs voordat Hij door lijden volmaakt werd gemaakt, was Hij in veel opzichten volmaakt. Hij had een volmaakt hart tegenover God. Hij was volledig aan God toegewijd.

Bedenk dat het woord ‘volmaakt’ ‘volledig’ betekent. In veel gevallen, wanneer de Bijbel het woord ‘volmaakt’ in absolute zin gebruikt, betekent het volmaakt in de zin dat ik volledig van de Heere ben. Ik heb niet een deel van mezelf aan God gegeven, terwijl ik een ander deel van mezelf achterhoud. Mijn hart behoort volledig aan de Heere toe. Hoewel mijn hart volledig aan de Heere toebehoort, ben ik nog steeds zwak.

Mijn vlees kan zwak zijn, hoewel mijn geest gewillig is. En in mijn gedrag vertoon ik niet de absolute volmaaktheid die mij na de opstanding zal kenmerken. Na de opstanding zal er geen struikelen meer zijn, geen zonden meer, geen mislukkingen meer, geen zwakheid meer, helemaal niets daarvan. Ik zal zo volmaakt zijn als iemand zich volmaaktheid maar kan voorstellen. Toch kan ik in de tussentijd een volmaakt hart tegenover God hebben. Ik kan volledig van de Heere zijn, en in die zin ben ik volmaakt in Zijn ogen.

De Engelse vertaling waarop de spreker zich baseert, beschrijft Davids hart als „volmaakt” voor de Heere; 1 Koningen 15:5 vermeldt daarbij als uitzondering de zaak van Uria de Hethiet, waarmee het voorval rond Bathseba bedoeld wordt. David heeft veel dingen gedaan die niet voldeden aan de volmaaktheid van Christus. Toch wordt er gezegd dat hij volmaakt was voor God, behalve wat het voorval met Bathseba betreft. Dit wijst erop dat God zag dat zijn hart volledig van Hem was. Ongeacht zijn gebrek aan zelfbeheersing of zelfs aan begrip van de wil van God, waardoor er gebreken in zijn leven zichtbaar werden, kneep God voor die dingen een oogje dicht, omdat Hij het hart van de man zag. Hij zag dat de man volmaakt was, dat wil zeggen: volledig aan God toegewijd.

Er is natuurlijk nog een andere betekenis waarin het Griekse woord ‘volmaakt’ weergegeven kan worden, namelijk ‘volwassen’. Dat zou de tweede betekenis kunnen zijn waarin Paulus het hier gebruikt. Wanneer hij in de eerste betekenis zegt:

Ik ben niet volmaakt, dan bedoelt hij dat in de absolute zin, die we bij de opstanding zullen bereiken. Maar er zijn mensen die volwassen christenen zijn. Bedenk wat hij in 1 Korinthe 2:6 zei, nadat hij tegen de onvolwassen Korintheërs had gezegd:

En ik, broeders, toen ik bij u kwam, ben niet gekomen om u met voortreffelijkheid van woorden of van wijsheid het getuigenis van God te verkondigen,

1 KORINTHE 2:1

Vervolgens zegt hij in 1 Korinthe 2:6:

En wij spreken wijsheid onder de geestelijk volwassenen, maar een wijsheid niet van deze wereld, en ook niet van de leiders van deze wereld, die tenietgedaan worden.

1 KORINTHE 2:6

Daarmee bedoelt hij de volwassen christenen. Er zijn dus mensen die hij volmaakte mensen noemt: volwassen christenen. Dat is waarschijnlijk wat hij in dit geval, in Filippenzen 3:15, werkelijk bedoelt:

Laten wij dan, zovelen als wij volmaakt zijn, deze gezindheid hebben; en als u iets anders gezind bent, ook dat zal God u openbaren.

FILIPPENZEN 3:15

Het kan óf volwassen christenen betekenen, óf mensen van wie het hart volledig aan de Heere toebehoort.

Er is een verschil, want iemands hart kan volledig van de Heere zijn vanaf het moment dat hij wedergeboren wordt. Het is niet zo dat iemand eerst een lange periode moet doormaken en volwassen moet worden voordat zijn hart volledig van de Heere kan zijn. Ik geloof dat je bij je bekering je hart volledig aan de Heere kunt geven. Dat maakt je niet volwassen. Volwassenheid blijkt uit je groei in wijsheid, in de vrucht van de Geest, in zelfbeheersing en in dergelijke dingen. Die heb je niet op het moment dat je tot bekering komt. Maar toch kun je volledig van de Heere zijn en daarom voor Hem een volmaakt hart hebben.

Er zijn eigenlijk drie betekenissen waarin we volmaaktheid kunnen zien. De eerste is de toestand waarin je hart volledig van de Heere is, volledig aan God toebehoort. De tweede is dat je geestelijk volwassen bent, een volwassen christen. Dat heeft ermee te maken dat de vrucht van de Geest in je leven tot volle wasdom is gekomen, gegroeid en

gerijpt is, zodat je karakter veel op dat van Christus lijkt. Maar absolute volmaaktheid is de derde betekenis. Die ervaren we pas bij de opstanding, wanneer we in alle opzichten als Christus zullen zijn.

13

Leven naar wat God al heeft bereikt

Met ‘degenen onder ons die volmaakt zijn’ kan dus iedere christen bedoeld worden van wie het hart volledig van de Heere is, of het kan degenen onder ons betekenen die volwassen christenen zijn. Hoe dan ook, hij zei:

Laten zij er ook zo over denken.

Dat wil zeggen: laten we deze gezindheid hebben. Ik denk dat hij zegt dat als je hart volledig van de Heere is, je in dit opzicht net als ik zult zijn. We zullen hierin dezelfde gezindheid hebben. Dat wil zeggen: je zult inzien dat je niet werkelijk volmaakt bent, maar je zult blijven jagen naar absolute volmaaktheid, want dat is waarnaar je zult streven. Als je hart volledig van de Heere is, zul je er vanzelfsprekend over treuren dat je gedrag God niet altijd verheerlijkt.

Wat hij zegt, is dat als jouw hart geheel van de Heere is, je het misschien niet onmiddellijk in beginsel of qua opvatting eens bent met alles wat ik zeg, maar God zal het je openbaren. Als jouw hart geheel van Hem is, zal Hij trouw je ogen openen, zodat je dingen ziet die je nog niet ziet. Dat je hart volkomen voor God is, betekent niet dat je leer volkomen is. Iemand kan geheel aan God toegewijd zijn en toch enkele vreemde leerstellingen hebben. Maar Paulus vindt het niet zo belangrijk of ze het in elke opvatting met hem eens zijn. Het gaat hem erom of hun hart geheel van de Heere is. Als ze geheel van de Heere zijn, vertrouwt hij erop dat God hun op Zijn tijd alles zal laten zien wat ze niet duidelijk zien.

In vers 16 zegt hij:

Maar tot zover wij gekomen zijn, laten wij naar dezelfde regel wandelen, laten wij eensgezind zijn.

FILIPPENZEN 3:16

Dat betekent: welk niveau van volmaaktheid we op dit moment ook hebben bereikt, laten we in geen enkel opzicht terugvallen. Laten we wandelen op een manier die past bij het niveau van volmaaktheid waartoe God ons al heeft gebracht.

Dat betekent natuurlijk: volgens de regel dat we blijven jagen naar het doel. Dus of je nu zeer volwassen bent of geestelijk werkelijk nog onvolwassen bent, hij zegt: wat je tot nu toe ook hebt bereikt, ga niet achteruit. Laten we ten minste wandelen overeenkomstig wat God in ons tot stand heeft gebracht, en op weg gaan naar nog meer volmaaktheid.

14

Goede voorbeelden en vijanden van het kruis

Wees met elkaar mijn navolgers, broeders, en houd het oog gericht op hen die zó wandelen, zoals u ons tot een voorbeeld hebt.

FILIPPENZEN 3:17

Dat wil zeggen: volg mijn houding en mijn gedrag na.

Dat wil zeggen: als er in de gemeente daar christenen zijn die op dezelfde manier wandelen als wij, let dan in het bijzonder op hen en volg hen na. Dat staat ook in Hebreëën 13:7, waar staat:

Denk aan uw voorgangers, die het Woord van God tot u gesproken hebben. Let op de uitkomst van hun levenswandel, en volg hun geloof na.

HEBREËN 13:7

en:

Volg hun geloof na.

Dat wil zeggen: volg hun voorbeeld na.

Maar dan spreekt hij over hoe we niet moeten wandelen, want er zijn mensen om hen heen die werkelijk slechte voorbeelden zijn en laten zien hoe je niet moet wandelen. In vers 18:

Want velen — ik heb dikwijls met u over hen gesproken en zeg het nu ook onder tranen — wandelen als vijanden van het kruis van Christus. Hun einde is het verderf, hun god is de buik en hun eer is in hun schande; zij bedenken aardse dingen.

FILIPPENZEN 3:18-19

Dit verwijst beslist niet naar de heidenen. Paulus zou de christenen nauwelijks hoeven te vertellen dat er heidenen zijn die verkeerde waarden hebben. Dat is algemeen bekend. Hij spreekt óf over christenen die werelds zijn, óf, zeer waarschijnlijk, over judaïsten. Ze zijn vijanden van het kruis van Christus. Weet je nog wat hij in Galaten zei? Hij zegt:

Maar ik, broeders, als ik nog de besnijdenis verkondig, waarom word ik dan nog vervolgd? Dan is immers het struikelblok van het kruis tenietgedaan.

GALATEN 5:11

Dit houdt in dat Paulus' prediking van het kruis van Christus zo'n volledig behoud verkondigde dat de besnijdenis daar niets aan kon bijdragen. Hij zegt:

Als ik nog steeds de besnijdenis zou verkondigen, zou ik mensen niet voor het hoofd stoten, maar dan zou ik ook het kruis niet verkondigen.

Met andere woorden, deze twee zijn met elkaar in strijd: de besnijdenis prediken of het kruis prediken.

Hij zegt dat deze mensen vijanden van het kruis zijn en dat ze op aardse dingen bedacht zijn, dat wil zeggen: lichamelijke besnijdenis, lichamelijk Jood-zijn. Ze zijn vijanden van het kruis. Ze haten de boodschap van het kruis, omdat de boodschap van het kruis zegt:

Geen wetticisme meer, geen wet meer.

Ik denk dat hij hier spreekt over de judaïsten voor wie ze moeten oppassen.

Zoals ik al zei, je hoeft hen nauwelijks voor heidenen te waarschuwen. Ze zouden het enorme verschil al zien, aangezien de heidenen zich volledig overgaven aan afgoderij, ontucht en andere dergelijke dingen. Het is nauwelijks nodig hun te vertellen dat sommige mensen zo wandelen. Ze zien het elke dag overal om zich heen. Maar waar hij hen voor waarschuwt, is dat niet iedereen die een christen lijkt te zijn, dat ook is. Er zijn mensen voor wie je gewaarschuwd moet worden.

Ze wandelen niet volgens de regel waarover we het hier hebben, namelijk dat ze wetticisme achter zich laten en naar het doel van Christus blijven jagen. Ze hebben niet volgens die regel gewandeld. Ze wandelen anders. Ze wandelen op een manier die God en mij verdriet doet. Ik heb jullie vele malen over hen verteld. Ik vertel het jullie opnieuw. Ze hebben geen waardering voor het evangelie van het kruis. Ze zijn er vijanden van. Hun einde is het verderf. Met andere woorden, ze zijn niet behouden.

Hun roem ligt in hun schande. Ze roemen in de wet, maar beseffen niet dat dit werkelijk tot schande zal zijn, omdat het de wet is die veroordeling brengt, en niet behoud. Dat waarin ze roemen, is dus dat waarvoor ze zich zouden moeten schamen. En ze bedenken aardse dingen. Hij zegt niet wereldse dingen, waarmee seks, drugs, drank en al dat soort dingen worden bedoeld, maar aardse dingen: dingen die alleen te maken hebben met vleeselijke godsdienstigheid, voornamelijk de besnijdenis en het houden van andere wetten die te maken hebben met aardse, lichamelijke godsdienst.

Daarover zegt hij:

15

Ons burgerschap is in de hemel

Ons burgerschap is echter in de hemelen, waaruit wij ook de Zaligmaker verwachten, namelijk de Heere Jezus Christus,

FILIPPENZEN 3:20

In de King James staat hier het inmiddels verouderde Engelse woord ‘conversation’. Dat kan elders ‘levenswandel’ betekenen, maar het onderliggende Griekse woord betekent hier ‘burgerschap’, zoals de HSV het weergeeft. Misschien was dit een bijzonder toepasselijke opmerking voor deze groep, omdat zij in Filippi woonden, waar de mensen trots waren op hun Romeinse burgerschap. Niet dat de gemeente daar trots op was, maar de inwoners van Filippi in het algemeen, in elk geval de heidense inwoners van Filippi, waren trots op hun Romeinse burgerschap. Daarom hadden ze Paulus daar zelfs weggejaagd, omdat hij hun dingen leerde die volgens hen in strijd waren met hun Romeinse burgerschap.

Dus zegt hij tegen de gemeente dat ze geen enkel belang aan hun Romeinse burgerschap moeten hechten. Ons burgerschap is in de hemel. Dat betekent natuurlijk dat we burgers van een ander koninkrijk zijn. Het is niet zo dat het Koninkrijk van God tot de hemel beperkt is en niet op aarde is. Het betekent eenvoudigweg dat onze Koning in de hemel is. Onze loyaliteit geldt een Koning Die in de hemel is. Dat is wat hij hier benadrukt. Ons burgerschap is daar. De hoofdstad van het Koninkrijk bevindt zich op dit moment toevallig in de hemel. Daar staat de troon, hoewel het Koninkrijk zich ook tot de aarde uitstrekt.

Vanwaar? Dat wil zeggen: uit de hemel.

16

Het verheerlijkte opstandingslichaam

Die ons vernederd lichaam veranderen zal, zodat het gelijkvormig wordt aan Zijn verheerlijkt lichaam, overeenkomstig de werking waardoor Hij ook alle dingen aan Zichzelf kan onderwerpen.

FILIPPENZEN 3:21

Wanneer Paulus over ons lichaam spreekt als verachtelijk, denk ik niet dat hij bedoelt dat het moreel verachtelijk is. Want het idee dat het fysieke lichaam slecht is, is eerder een Grieks idee dan een christelijk idee. Misschien dacht hij meer aan hoe verachtelijk zijn eigen lichaam was. Bedenk hoe ziekelijk hij was, hoe afstotelijk het was om naar hem te kijken. Misschien dacht hij eraan dat zijn fysieke lichaam veranderd zou worden in een heerlijk lichaam. Als je naar zijn lichaam keek, was het een verachtelijk, onaantrekkelijk, grotesk ding. Hij zegt dat Jezus, wanneer Hij komt, dat lichaam zo zal veranderen dat het gelijkvormig wordt aan Zijn heerlijke lichaam, namelijk het opstandingslichaam. Onze opgestane lichamen zullen zijn als het opgestane lichaam van Christus.

Nu zegt hij dat dit zal gebeuren overeenkomstig de werking waardoor Hij zelfs in staat is alle dingen aan Zichzelf te onderwerpen. Sean offerde enkele dagen geleden dat de heerlijkheid van onze opstandingslichamen misschien afhangt van de mate waarin God ons aan Zichzelf heeft kunnen onderwerpen. Daarmee bedoelde hij alles in ons, dus alle onderdelen van ons leven. Dat wil zeggen: in de mate waarin wij onszelf aan Hem hebben onderworpen en Hij door Zijn werking elk onderdeel van onze natuur aan Zichzelf onderworpen heeft, zou dat mede bepalen hoe ons heerlijke lichaam zal zijn.

Historisch gezien heb ik het niet zo opgevat. Voor zover ik weet, omdat ik geen Grieks ken, zou ik niet kunnen zeggen of Paulus dat wel of niet bedoelt. Het is een interessante gedachte, en voor zover ik weet zou ze waar kunnen zijn. Ik heb het altijd opgevat alsof hij zei dat Hij dezelfde kracht zal tonen die Hij toont wanneer Hij de hele wereld aan Christus onderwerpt. Diezelfde kracht zal de kracht zijn die de opstanding van onze lichamen teweegbrengt. Wanneer we zien dat het Evangelie uitgaat en mensen uit elke natie, elk koninkrijk en elke taal aan Christus onderwerpt, zien we dat Gods kracht wordt getoond. Het Evangelie is de kracht van God tot behoud. We zien Gods kracht openbaar worden, en dat zou ons het vertrouwen moeten geven dat Hij ook in staat is ons uit de dood op te wekken. Want dezelfde kracht die actief alle dingen aan Hem onderwerpt, werkt in ons en zal de kracht zijn waardoor Hij onze lichamen een andere gestalte zal geven. Ik weet niet welke opvatting de juiste is, maar beide gedachten zijn interessant en het overwegen waard.

17

Liefde, eensgezindheid en verzoening

Hoofdstuk 4:

Daarom, mijn geliefde broeders, naar wie ik zeer verlang, mijn blijdschap en kroon, blijf zo staande in de Heere, geliefden!

FILIPPENZEN 4:1

Let op de liefdevolle termen hierin. In hetzelfde vers spreekt hij hen tweemaal aan als geliefden: mensen naar wie hij verlangt, zijn blijdschap en zijn kroon. Deze gemeente lijkt zijn favoriete gemeente te zijn geweest, alleen al afgaand op de overtreffende bewoordingen waarmee hij over hen spreekt en op de grote blijdschap en genegenheid die hij voor hen heeft. Hij spreekt veel meer over zijn verlangen naar deze gemeente dan over zijn verlangen naar enige andere gemeente waarover we lezen.

Ik roep Euodia en ik roep Syntyche ertoe op eensgezind te zijn in de Heere.

FILIPPENZEN 4:2

Dat wil zeggen: dat ze het met elkaar eens moeten worden over wat hun probleem ook is.

Ja, ik vraag ook u, mijn oprechte metgezel: Help deze vrouwen, die samen met mij gestreden hebben in het Evangelie, ook met Clemens en mijn andere medewerkers, van wie de namen in het boek des levens staan.

FILIPPENZEN 4:3

Met deze oprechte metgezel wordt misschien Lukas bedoeld. Wie Paulus ook als zijn jukgenoot in de gemeente beschouwde, hij noemt hem niet bij naam.

In wezen zegt hij tegen degene die daar is en die hij zijn echte jukgenoot noemt — en eerlijk gezegd denk ik dat het waarschijnlijk Lukas is. Want een jukgenoot van iemand als Paulus zou een apostolische rang moeten hebben, in plaats van bijvoorbeeld een van de oudsten in de gemeente te zijn, of alleen maar een evangelist of iets dergelijks. Als hij dezelfde last droeg als Paulus, als hij onder hetzelfde juk stond als Paulus, dan was hij als het ware de medewerker van Paulus. Dat is althans wat de spreker afleidt uit het Engelse woord ‘yokefellow’, letterlijk iemand die hetzelfde juk draagt. Volgens zijn uitleg zou het dus iemand zijn die meer een apostolische rang had, en niet alleen een voorganger, een profeet of een oudste in de gemeente. Waarschijnlijk wordt hier

iemand als Lukas aangesproken, en zegt Paulus tegen hem: 'Ik kan daar niet zijn, want ik zit in de gevangenis, maar jij moet deze mensen helpen. Help hen om hun zaakjes en hun onderlinge relaties op orde te krijgen.'

18

Blijdschap en zelfbeheersing bij Gods nabijheid

Dan zegt hij in vers 4:

Verblijd u altijd in de Heere; ik zeg het opnieuw: Verblijd u.

FILIPPENZEN 4:4

Het lijkt misschien overbodig dat hij dat zegt, maar weet je wat hij volgens mij doet? Hij heeft in hoofdstuk 3 al gezegd:

Verblijd u in de Heere.

FILIPPENZEN 3:1

met een bepaalde nadruk: verheug je in de Heere; verheug je niet in je eigen gerechtigheid. Maar nu zegt hij het opnieuw:

Wees altijd blij in de Heer.

Nu wil hij de nadruk leggen op het andere deel: op de vreugde zelf.

Ik heb erover gesproken hoe belangrijk het is dat jouw vreugde in de Heere is, maar nu we dat hebben vastgesteld, laten we het dan over het andere deel hebben. Je kunt je verheugen. Er is reden om je in de Heere te verheugen. Ik zeg: verheug je.

Uw welwillendheid zij alle mensen bekend. De Heere is nabij.

FILIPPENZEN 4:5

De spreker vat het Engelse 'moderation' hier op als iets als zelfbeheersing; de HSV geeft het onderliggende begrip weer met 'welwillendheid'.

Wanneer hij zegt dat de Heere nabij is, zou het kunnen klinken alsof Paulus dacht dat Jezus onmiddellijk zou terugkomen. Maar volgens mij zegt hij dat niet. Zo zouden wij het vanuit ons gezichtspunt misschien eerder opvatten, omdat wij wellicht meer in die termen denken dan Paulus. Maar:

de Heer is nabij betekent eenvoudig dat Hij dichtbij is. Dat wil zeggen: Hij kijkt toe. Hij is vlakbij.

Het is zoals Jakobus in hoofdstuk 5 zegt, waar hij zegt dat de Rechter voor de deur staat. Jakobus 5:9 zegt:

Zucht niet tegen elkaar, broeders, opdat u niet veroordeeld wordt. Zie, de Rechter staat voor de deur.

JAKOBUS 5:9

Daarmee wordt bedoeld dat God dichtbij is. Jezus kijkt toe. Hij onderzoekt alles nauwkeurig. Hij is de Rechter. Doe niets wat je niet in het bijzijn van de Rechter zou doen, want Hij is daar. Hij staat voor de deur.

Wanneer hij zegt:

De Heer is nabij, bedoelt hij eenvoudig dat de Heere dichtbij is. Hij onderzoekt ons gedrag nauwkeurig en daarom moet onze zelfbeheersing zichtbaar zijn.

19

Bezorgdheid vervangen door gebed en vrede

Wees in geen ding bezorgd, maar laat uw verlangens in alles, door bidden en smeken, met dankzegging bekend worden bij God;

FILIPPENZEN 4:6

Het verouderde Engelse ‘careful’ betekent hier ‘bezorgd’ of ‘ongerust’, zoals het Nederlandse citaat al weergeeft. Dit is een belangrijke aansporing, want ongerustheid of bezorgdheid is een van de meest voorkomende zonden onder christenen. In zekere zin is het gemakkelijk te begrijpen waarom wij daarmee te maken hebben. Er zijn tegenwoordig namelijk veel onzekerheden en veel dingen die ons leven onzeker kunnen maken: de nucleaire dreiging, financiële instabiliteit, economische instabiliteit, problemen bij het opvoeden van kinderen, of wat dan ook. Er zijn allerlei dingen waar mensen zich zorgen over maken.

Volgens mij is bezorgdheid de natuurlijke toestand van een werelds denken, omdat we weten dat we de toekomst niet in de hand hebben. Daarom bestaat de mogelijkheid dat de toekomst, buiten onze macht om, een kant opgaat die wij niet willen. Sommige mensen zijn van nature gewoon bang dat dit zal gebeuren. Maar die angst, die bezorgdheid, is in wezen zonde, omdat je daarmee niet op God vertrouwt.

Wie echter twijfelt als hij eet, is veroordeeld, omdat hij het niet uit geloof doet. En alles wat niet uit geloof is, is zonde.

ROMEINEN 14:23

Je kunt niet op God vertrouwen en je tegelijkertijd zorgen maken.

Het is heel duidelijk dat Paulus door dit alles heen zegt: ‘Ik maak me geen zorgen. Ik vertrouw gewoon op God. Ik ben tevreden. Ik heb me erbij neergelegd. Dat is wat ik wil dat jullie zijn. Maak je nergens zorgen over.’

Dit is wat je doet in plaats van je zorgen te maken. Het is één ding om mensen te zeggen dat ze zich geen zorgen moeten maken, maar iets anders om hun praktische alternatieven te geven. Paulus zegt niet alleen: 'Maak je geen zorgen.' Hij vertelt je wat je moet doen in plaats van je zorgen te maken. Wat hij geeft, is een tegengif tegen bezorgdheid. Hij zegt:

Wees in geen ding bezorgd, maar laat uw verlangens in alles, door bidden en smeken, met dankzegging bekend worden bij God; en de vrede van God, die alle begrip te boven gaat, zal uw harten en uw gedachten bewaken in Christus Jezus.

FILIPPENZEN 4:6-7

Oftewel: 'Maak je nergens zorgen over.' De vrede van God in je hart is duidelijk het tegenovergestelde van ongerustheid.

Je hart en je denken zullen door de vrede van God bewaard worden. In Kolossenzen staat een gedeelte dat zegt:

En laat de vrede van God heersen in uw harten, waartoe u ook in één lichaam geroepen bent; en wees dankbaar.

KOLOSSENZEN 3:15

20

De vrede van God als leidraad

De spreker legt het Engelse 'rule' daar uit als optreden als een scheidsrechter, of bemiddelen tussen twee kanten; de HSV geeft het weer met 'heersen'. De vrede van God, of de vrede van Christus waarover Paulus in Kolossenzen spreekt, wordt voorgesteld als iets dat een rol speelt in onze goddelijke leiding.

Als er tussen twee mogelijkheden gekozen moet worden, moet ik naar mijn hart kijken en zeggen: 'Bij welke van de twee heb ik werkelijk de vrede van God? Wanneer ik aan deze handelwijze denk, heb ik daar dan de vrede van God bij, of is er een zekere

ongerustheid? Als ik aan die andere handelwijze denk, ervaar ik daar dan vrede bij?’
In Jesaja staat:

Want in blijdschap zult u uittrekken en met vrede voortgeleid worden. De bergen en de heuvels zullen voor uw ogen uitbreken in gejuich en alle bomen van het veld zullen in de handen klappen.

JESAJA 55:12

Ik geloof dat vrede de factor is waardoor wij geleid worden. God gebruikt vrede als een scheidsrechter die tussen twee alternatieven beslist. Ervaar ik hier vrede bij? Zo niet, dan moet ik die richting niet inslaan, want de vrede van God moet in mijn hart de rol van scheidsrechter krijgen wanneer ik beslissingen neem.

Maar hoe krijg ik de vrede van God? Eenvoudigweg door me aan de Heere over te geven. Ik zou een valse vrede kunnen voelen. Misschien heb ik niet werkelijk de vrede van God. Misschien heb ik een valse vrede, gebaseerd op mijn veronderstelling dat het beter zal gaan als ik dit doe dan wanneer ik dat doe.

Als God mij bijvoorbeeld zou roepen om gesmokkelde Bijbels Rusland binnen te brengen, maar ik eigenlijk veel liever in Orange County zou wonen, een christelijke rock-'n-rollster zou zijn en mijn naam in lichtreclames zou zien, dan zou ik, als ik me niet werkelijk aan God heb onderworpen, veel meer vrede kunnen ervaren bij een leven als rock-'n-rollster, waarbij ik het geld binnenhark en alom bekend word, dan bij de gedachte dat ik ergens heen ga waar het gevaarlijk is. Maar het feit dat ik over het ene meer vrede heb dan over het andere, betekent niet dat het de vrede van God is. Ik moet de werkelijke vrede van God hebben om die beslissing te nemen.

Als het erop aankomt, zou ik werkelijk meer vrede hebben over naar Rusland gaan en daar Bijbels binnensmokkelen dan over het andere alternatief. Want wanneer ik overweeg wat God werkelijk zou willen en mijzelf en mijn denken aan God onderwerp, zorgt Zijn vrede ervoor dat ik er heel anders over denk.

21

Zorgen werkelijk aan God overlaten

Paulus zegt dat je, in plaats van je ergens zorgen over te maken, het eenvoudigweg door gebed en smeking met dankzegging aan God moet overgeven. Maak je verzoek aan Hem bekend en laat het vervolgens bij Hem. De vrede van God zal het natuurlijke gevolg zijn. In plaats van bezorgd te zijn, zul je vrede hebben. Je hebt je last aan Zijn voeten achtergelaten. Het is zoals er in 1 Petrus 5:7 staat:

Werp al uw zorgen op Hem, want Hij zorgt voor u.

1 PETRUS 5:7

Ik heb een cassettebandje over de zonde van bezorgdheid en hoe je die kunt overwinnen. Aan het begin staat een kleine illustratie over een man die iemand inhuurde om in zijn plaats te piekeren. Hoe dan ook, er is dus een man die bekendstaat als een piekeraar. Op een dag zag zijn vriend, die hem als piekeraar kende, hem en hij maakte zich helemaal geen zorgen. Hij zei: 'Hé, het lijkt erop dat je je bezorgdheid werkelijk aan het overwinnen bent. Hoe komt het dat je je niet meer druk maakt?' De man zei: 'O, ik maak me nooit meer zorgen. Ik heb me al weken geen zorgen gemaakt.' De vriend zei: 'Nou, wat is het geheim?' Hij zei: 'Helemaal geen geheim. Ik heb gewoon een kerel ingehuurd die bij mij thuis komt en zich de hele dag voor mij zorgen maakt.' Hij zei: 'Nou, dat moet geweldig zijn. Hoeveel vraagt hij?' De man zei: 'Tienduizend dollar per week.' De ander zei: 'Hoe kun je dat in vredesnaam betalen?' Hij zei: 'Dat weet ik niet. Dat is zijn zorg.'

Je hebt dus werkelijk helemaal niets om je zorgen over te maken, want Hij heeft de taak op Zich genomen om Zich overal zorgen over te maken, ook over de vraag hoe Hij betaald zal worden. In wezen is dat wat 1 Petrus 5:7 zegt. De slogan van Greyhound luidt: 'Laat het rijden aan ons over.' Jezus zegt: 'Laat het zorgen maar aan Mij over.'

Laat de zorg aan Hem over, want Hij zorgt voor je.

Wees nergens bezorgd over. Leg het gewoon door gebed en smeking bij Jezus neer. Met gebed wordt niet bedoeld dat je alleen maar de woorden uitspreekt, maar dat je het daadwerkelijk aan Hem geeft en Hem ervoor dankt. Dank Hem met dankzegging dat Hij het in Zijn handen heeft genomen. Maak je verzoek aan God bekend en loop er dan van weg, in het besef dat de last aan Hem is gegeven.

In sommige gevallen spreken we formele gebeden uit. We dragen onze last naar Jezus en bidden: 'Heere, zorgt U hier alstublieft voor.' Maar wanneer we weglopen, dragen we de last toch weer met ons mee, omdat we hem daar niet werkelijk achterlaten. We laten hem daar achter door geloof. We zeggen: 'Goed, God, ik heb het aan U gegeven. Ik geef het nu uit handen. Deze situatie ligt volledig in Uw handen. U kunt ermee doen wat U wilt.' Dan komt de vrede van God over mij en kan ik mijn beslissingen nemen, enzovoort. De vrede van God zal mijn hart en gedachten bewaren door Jezus Christus.

22

De gedachten vullen met wat rein is

Vers 8 is een bekend vers:

Verder, broeders, al wat waar is, al wat eerbaar is, al wat rechtvaardig is, al wat rein is, al wat lieflijk is, al wat welluidend is, als er enige deugd is en als er iets prijzenswaardigs is, bedenk dat.

FILIPPENZEN 4:8

Hoewel dit maar één vers is, veroordeelt het onmiddellijk het grootste deel van het amusement dat we misschien in de wereld zoeken. Ons wordt namelijk gezegd dat we onze gedachten moeten vullen met alles wat deugdzaam, prijzenswaardig, waar, eerbaar en rein is. Je kunt je gedachten niet met twee dingen tegelijk vullen. Je kunt in werkelijkheid maar aan één ding tegelijk denken. Daarom kun je niet nadenken over dingen die rein zijn, terwijl je tegelijkertijd je gedachten vult met dingen die niet rein, prijzenswaardig of deugdzaam zijn.

Dit sluit een enorme hoeveelheid leesmateriaal en mogelijkheden tot vermaak uit. Als we onze gedachten moeten vullen met wat goed en rein is, kunnen we er uiteraard niet tegelijkertijd andere dingen in stoppen. Ons wordt gezegd dat we onze gedachten moeten voeden met wat heilzaam en goed is. Hoewel dat misschien klinkt alsof je daarmee alle plezier bederft, is het duidelijk het meest bevredigende wat je kunt doen. Als je gedachten vol goede gedachten en positieve dingen zijn, zul je een gelukkiger mens zijn dan anders.

Paulus zegt in feite dat je je gedachten onder controle moet nemen en moet bepalen waarmee je ze voedt. Denk bewust aan dingen die rein en eerlijk zijn. Vaak komen er vanzelf dingen in je op die niet rein zijn. Onreine gedachten komen tot ons als verzoeking van de vijand, maar we moeten ze doelbewust verdringen met gedachten die rein zijn. We moeten onreine dingen uit onze gedachten zetten en ze vervangen door iets wat rein is.

23

Aan Christus en goede voorbeelden denken

Je zou kunnen zeggen: „Hoe doe je dat precies?” Daar heb ik zelf jarenlang over nagedacht, en ik geloof dat de beste manier eenvoudigweg is om aan Jezus te denken. Hij is Degene Die rein is, Degene Die eerlijk is, Degene Die waarachtig is, en Hij is lieflijk, heeft een goede naam, is prijzenswaardig en deugdzaam. Ik heb altijd gedacht dat je eenvoudigweg aan Jezus en aan Zijn karakter kunt denken.

Als dat moeilijk is, kun je altijd iets van Zijn karakter in andere christenen zien. Er zijn bepaalde christenen die, wanneer ik aan hen denk, mijn gedachten vullen met de bijzondere deugd waarin zij uitblinken. Zoals Paulus zei:

Ik dank mijn God, telkens wanneer ik aan u denk

FILIPPENZEN 1:3

Wanneer ik aan bepaalde christenen denk, geurt de herinnering aan hen naar heiligheid, reinheid en het karakter van Christus. Het is altijd mogelijk om deze mensen voor de geest te halen.

Er zijn momenten waarop de meest verdorven of onreine gedachte in mij kan opkomen, maar die wordt gemakkelijk verdreven als ik iemand voor de geest haal die uitblinkt in deugd en reinheid, iemand die ik graag had willen navolgen en op wie ik graag had willen lijken. Ik weet niet waarom dat zo is. Het heeft eenvoudigweg een bepaalde kracht om onreinheid uit te roeien. Of als ik in de verleiding kom om me zorgen te maken, helpt het echt heel erg om specifiek aan George Mueller te denken. Als ik tot onreinheid verleid word, helpt het vaak als ik aan Les Pantin denk, of aan een andere broeder, Jim Soderberg. Ik geloof dat zij buitengewoon reine gedachten hebben — en als dat niet zo is, is dat beslist een groot geheim. Ze lijken buitengewoon rein op het gebied van omgang met vrouwen en dergelijke. Het lijkt wel alsof ik zoveel broeders ken, hetzij uit wat ik in het verleden over hen heb gelezen, hetzij persoonlijk, aan wie ik alleen maar reine, lieflijke en deugdzame herinneringen heb. Wanneer ik mijn gedachten daarmee vul, vul ik mijn gedachten natuurlijk in werkelijkheid met Christus, want dat is het leven van Christus dat in hun sterfelijke lichamen zichtbaar wordt. We hebben het over het karakter van Christus, zichtbaar gemaakt in Zijn volk. Dat doen is natuurlijk de manier om tegen een ongezond gedachteleven te strijden en het te overwinnen: door je gedachten met deze dingen te vullen.

Hij zegt:

Wat u ook geleerd en ontvangen en gehoord en in mij gezien hebt, doe dat; en de God van de vrede zal met u zijn.

FILIPPENZEN 4:9

In zekere zin bekrachtigt Paulus wat ik zojuist heb gezegd. Hij zegt: „Je hebt mij gezien. Je hebt gehoord wat ik doe. Volg dat na.” Er zijn reine en deugdzame dingen die je in mij hebt gezien en waarover je bij mij hebt gehoord. Volg dat voorbeeld.

En de God van de vrede zal met jullie zijn.

Interessant. Eerder, in vers 7, zei hij:

en de vrede van God, die alle begrip te boven gaat, zal uw harten en uw gedachten bewaken in Christus Jezus.

FILIPPENZEN 4:7

Nu zegt hij:

De God van de vrede zal met jullie zijn.

Je zult niet alleen de vrede van God hebben, maar ook de God van de vrede. Hij zal je niet alleen vrede geven als iets wat losstaat van Hemzelf, maar Hij geeft je vrede omdat Hij je Zichzelf geeft, en Hij is de God van de vrede.

24

De gave van de Filippenzen en tevredenheid

En ik ben zeer verblijd geweest in de Heere dat uw denken aan mij eindelijk weer opgebloeid is; u hebt ook wel steeds aan mij gedacht, maar u hebt de gelegenheid niet gehad om het te tonen.

FILIPPENZEN 4:10

Dit verwijst naar het geld dat ze stuurden, en dit is waarschijnlijk de aanleiding geweest om deze brief te schrijven. Hij bewaart dit tot het laatst.

Hij zegt: „Jullie zorg voor mij is opnieuw duidelijk geworden door dit geschenk dat jullie hebben gestuurd. Het maakte me werkelijk blij om dat te zien.” Hij zegt: „Niet dat ik werkelijk vermoedde dat jullie mij vergeten waren. Ik besepte dat jullie mij voordien al op het hart droegen, maar jullie hadden de gelegenheid niet”, waarschijnlijk vanwege hun armoede, want ze waren een arme gemeente.

Hij zegt:

Niet dat ik dit zeg vanwege gebrek, want ik heb geleerd tevreden te zijn in de omstandigheden waarin ik verkeer. En ik weet wat het is vernederd te worden, ik weet ook wat het is overvloed te hebben; in elk opzicht en in alles ben ik ingewijd, zowel in verzadigd te zijn als in honger te lijden, zowel in overvloed te hebben als in gebrek te lijden. Alle dingen kan ik aan door Christus, Die mij kracht geeft. Toch hebt u er goed aan gedaan dat u gedeeld hebt in mijn verdrukking.

FILIPPENZEN 4:11-14

Het verouderde Engelse 'communicate' betekent hier 'delen', zoals het Nederlandse citaat al weergeeft.

En ook u, Filippenzen, weet dat in het begin van het Evangelie, toen ik uit Macedonië vertrok, geen enkele gemeente mijn deelgenoot werd in de rekening van uitgave en ontvangst, dan u alleen. Want ook in Thessalonica hebt u mij een- en andermaal iets gestuurd voor wat ik nodig had. Niet dat ik de gave zoek, maar ik zoek de vrucht die op uw rekening toeneemt.

FILIPPENZEN 4:15-17

Hij zegt: „De reden waarom ik blij ben dit geschenk te zien, is niet dat ik op dit moment werkelijk zo arm ben, en ook niet dat ik werkelijk dingen tekortkom, maar omdat ik het gewoon geweldig vind om te zien dat jullie een beloning van de Heere zullen krijgen. Ik zie graag dat er overvloedig vrucht komt ten behoeve van jullie, op jullie rekening. Het laat mij werkelijk zien dat het goed gaat met de gemeente en dat God de gemeente zal eren en zegenen.” Dat is werkelijk de reden voor zijn blijdschap.

Natuurlijk is het ook altijd fijn om de gift te ontvangen. Maar hij zegt dat het ontvangen van een gift hem op zichzelf niet blij maakt, omdat hij zich kan verblijden, of hij nu een gift heeft of niet.

Mijn leven met Christus heeft mij onderwezen en mij deze lessen geleerd, zodat ik in alles kan berusten.

Hij verblijdt zich niet omdat ze hem geld hebben gegeven en hij geld nodig had om gelukkig te zijn. Hij verblijdt zich vanwege de vrucht die, zo zegt hij, hierdoor voor hen overvloedig zal zijn. Natuurlijk geldt de hele les die hij had geleerd, om tevreden te zijn en in de wil van God te berusten, ook voor andere omstandigheden dan financiën.

25

Tevreden in armoede én rijkdom

Ik geloof dat we gewoon moeten leren in het algemeen tevreden te zijn, in lijden of in voorspoed. Sommige mensen voelen zich nooit op hun gemak wanneer ze lijden. Andere mensen voelen zich nooit op hun gemak wanneer ze het goed hebben. Ze hebben het gevoel dat er misschien iets mis is als ze het te comfortabel hebben. Paulus zegt: „Ik heb geleerd met beide om te gaan. Ik kan arm zijn of ik kan rijk zijn. Het maakt eigenlijk niet veel verschil, want wanneer ik rijk ben, krijgen de rijkdommen geen vat op mij. Wanneer ik arm ben, krijgt de armoede geen vat op mij.”

In hoofdstuk 30 van Spreuken, dat geschreven is door een man die Agur heette, staat iets interessants. Spreuken, hoofdstuk 30, vers 7 tot en met 9, of eigenlijk het hele hoofdstuk, is geschreven door een man die Agur heette. Over hem weten we niets, behalve wie zijn vader was. Zijn vader was Jachin. In vers 7 zei hij:

Twee dingen heb ik van U gevraagd, onthoud ze mij niet, voordat ik sterf: Houd valsheid en leugentaal ver van mij. En: geef mij geen armoede of rijkdom, voorzie mij van het mij toegewezen deel aan brood. Anders zou ik, verzadigd, U verloochenen en zeggen: Wie is de HEERE? of anders zou ik, arm geworden, stelen, en de Naam van mijn God aantasten.

SPREUKEN 30:7-9

Maak mij niet arm of rijk. Met andere woorden, ik zal er gewoon tevreden mee zijn tot de middenklasse te behoren.

Hij zegt: „Laat mij niet rijk zijn, want dan zou ik U zomaar kunnen vergeten, God, en mijn vertrouwen op rijkdommen kunnen stellen en U verloochenen. Laat mij aan de andere kant ook niet arm zijn, want dan zou ik in de verleiding kunnen komen om te stelen, en dan bezoedel ik werkelijk Uw Naam. Laat mij dus niet arm en ook niet rijk zijn, want ik kan met geen van beide omgaan. Beide vormen een bedreiging voor mijn ziel.” In het ene geval zou hij de Heere kunnen verloochenen, en in het andere geval zou hij Zijn Naam kunnen bezoedelen door te stelen.

Wat hij zegt, is: „De reden waarom ik tot de middenklasse wil behoren, is dat ik niet met armoede of rijkdom kan omgaan. Het zal mij geestelijk vernietigen.” Paulus is het tegenovergestelde. Paulus zegt: „Ik kan met beide omgaan. Ik kan rijk zijn of ik kan arm zijn. Geen van beide zal mij ten val brengen. Geen van beide zal mij vernietigen, omdat mijn hart op de Heere gericht is. Ik zal tevreden zijn in Jezus. Dus als ik arm ben, ga ik er niet op uit om te stelen. Ik zal gewoon mijn vertrouwen op Jezus stellen. Als ik rijk ben, zal ik de Heere niet vergeten. Alles wat ik heb, is hoe dan ook van de Heere. Het zal allemaal voor Hem worden gebruikt.”

Paulus kon dus met beide situaties omgaan. Agur in het Oude Testament had die genade niet, maar Paulus in het Nieuwe Testament had die genade wel, zodat hij zowel met armoede als met rijkdom kon omgaan. Al durf ik te wedden dat hij maar heel zelden rijkdom bezat. Dat werd zelden op de proef gesteld.

Vers 18:

Maar ik heb alles ontvangen en ik heb overvloed; ik ben geheel voorzien, nu ik door middel van Epafroditus ontvangen heb wat door u gezonden was, als een aangename geur, een welgevallig offer, welbehaaglijk voor God.

FILIPPENZEN 4:18

Dit betekent dat de gave, het geld dat ze stuurden, als een offer aan God is. En we hebben het over het priesterschap gehad.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- Filippenzen 3:1
- Filippenzen 4:4
- Filippenzen 3:1-4
- Filippenzen 3:3
- Filippenzen 3:8
- Filippenzen 3:5-6
- Filippenzen 3:7
- Filippenzen 3:8-11
- 2 Korinthe 4
- Johannes 5:28-29
- 1 Korinthe 9:27
- Filippenzen 3:12
- Filippenzen 3:13-14

- Filippienzen 3:15
- 1 Korinthe 2:1
- 1 Korinthe 2:6
- Filippienzen 3:16
- Filippienzen 3:17
- Hebreëën 13:7
- Filippienzen 3:18-19
- Galaten 5:11
- Filippienzen 3:20
- Filippienzen 3:21
- Filippienzen 4:1
- Filippienzen 4:2
- Filippienzen 4:3
- Filippienzen 4:5
- Jakobus 5:9
- Filippienzen 4:6
- Romeinen 14:23
- Filippienzen 4:6-7
- Kolossenzen 3:15
- Jesaja 55:12
- 1 Petrus 5:7
- Filippienzen 4:8
- Filippienzen 1:3
- Filippienzen 4:9
- Filippienzen 4:7
- Filippienzen 4:10
- Filippienzen 4:11-14
- Filippienzen 4:15-17
- Spreuken 30:7-9
- Filippienzen 4:18

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.